

EEN GESPREK OVER WOKEISM

Door Erik en Lynn*

Samenvatting

In 2021 hadden Erik en “Lynn”, voormalige studiegenoten, via WhatsApp een vrij diepgaand gesprek over “wokeism”. Hierin kwamen best een aantal interessante en relevante maatschappelijke vraagstukken ter sprake, waarbij Erik en Lynn op respectvolle wijze het met elkaar oneens (en af en toe eens) waren. Onderwerpen die aan bod komen zijn o.a. racisme, de ervaringen van minderheidsgroepen, positionaliteit, transgenderrechten, etc. Dat gesprek vind je in wat volgt. De tekst is soms minimaal aangepast voor leesbaarheid en overbodige berichten zijn niet weergegeven. Geheel in stijl staan de berichten van Lynn op de linkerkant van de pagina en de berichten van Erik op de rechterkant.

*gefingeerde naam

18 juni 2021

Hoi hoi! Ik wilde een bericht in de groep plaatsen, maar dacht, misschien beter in persoon. Wat is wokeism volgens jou, en waarom is het slecht? M'n Google search zegt dat het betekent dat je "awareness of social and racial injustice" hebt. Niet dat ik denk dat ik dat bepaald heb, maar een mens kan zich een beetje beginnen in te lezen.

1 juli 2021

Hoi, een antwoord hierop, hoop later nog in de groepsapp te reageren. Het is denk ik lastig en bondige definitie te geven van wokeism (zoals ik het zie), maar ik kan wel een aantal kenmerken noemen. Allereerst, het gaat niet zozeer om "awareness of social and racial injustice", als wel om "perceived social and racial injustice". En zoals ik geloof ik al eens aangegeven heb in de groepschat, wat je in social justice kringen vaak ziet is het simplistische wereldbeeld dat iedereen indeelt in twee groepen: oppressor of oppressed. En alle verschillen worden dan door die bril "verklaard". Er worden dan ook bizarre maatschappelijke voorstellen gedaan uit naam van social justice, en ben je het daar niet mee eens, dan wordt al snel gesuggereerd dat je tegen social justice bent.

En het ironische is dat wokeism zich nogal eens in eigen voet schiet. Zo is racisme prima OK (bijv. naar witte mensen toe (want: privileged of zelfs oppressive), maar zwarte mensen die het niet met het narrative eens zijn kunnen bijv. ook Oreo (zwart van buiten, wit van binnen) worden genoemd). In naam van transgender rechten worden vrouwenrechten ingeperkt (denk aan het gebruik maken van vrouwen toiletten/douches door mannen, mannen in vrouwensporten zoals nu zelfs op de Olympics).

Ten slotte: het legt extreme nadruk op demografische kenmerken. Waar MLK ooit zei: "I have a dream that one day my children will not be judged by the color of their skin but by the content of their character", legt wokeism juist alle nadruk op dat laatste. Als je bij een "oppressed minority" behoort wat demografische kenmerken betreft, is jouw verhaal meer waard dan dat van een ander (zolang het maar in lijn is met het woke narrative natuurlijk, anders ben je een Uncle Tom o.i.d.). Dit is nog een kenmerk: giftig groepsdenken. Inhoudelijke argumentatie doet er niet meer toe. Een geweldige manier om een samenleving de vernieling in te helpen, als je het mij vraagt. Maar goed, who cares, want de samenleving is toch een oppressive system dat witte mensen privileges geeft en anderen onderdrukt 😊

Zoals je gezien hebt, komt er nogal wat bij kijken. Ik denk dat het idee van woke goed begonnen is maar doorgeslagen is en/of gekaapt door radicale gekken. Er zit (m.i.) veel overlap in met CRT, identity politics, de social justice beweging etc. Nu moet ik af en toe ook nuance leren, en zo heb ik bijvoorbeeld geleerd dat er soms wel degelijk racisme kan zijn waar witte mensen het niet zien, of systemic oppression. Maar dan moet men wel in staat zijn het probleem concreet aan te wijzen, smijten met algemene termen en groepsdenken is heel wat anders.

Ten slotte hier nog een voorbeeldje van hoe bovengenoemde zaken zijn doorgedrongen in academia en daar de boel verziekt hebben:

[The Grievance Studies Affair - REVEALED - YouTube](#)

Van left wing academics, dus geen rechtse zeloten zoals ik 🤔

Dit vind ik een heel goed filmpje.

Ik ben het er mee eens dat er soms te veel verschillen uit die bril worden verklaard. Wat ik wel denk, is dat te weinig mensen in staat zijn die bril op te hebben. Het is een belangrijke bril, maar 't is ook belangrijk veel verschillende brillen op te hebben.

Ik snap het activisme goed, want de wereld zou zoveel mensen zoveel minder schade toebrengen als meer mensen deze bril zouden toevoegen aan hun assortiment. Laats volgde ik webinars over klimaatrechtvaardigheid vanuit een dekoloniaal perspectief. Het is een perspectief waar ik, als wit mens, inderdaad nog veel over moet leren, en er zijn belangrijke boodschappen uit te halen. Daarmee is het dus ook belangrijk te erkennen dat je een hoop mist, vanuit je positionaliteit als zijnde een bepaalde raciale groep, of gender groep, of wat dan ook. Belangrijk te leren dat je een positionaliteit hebt, iets waar witte mensen op groepsniveau nu eenmaal niet zo van bewust worden gemaakt als ze opgroeien. En mensen met kleur wel. Dus dat is nieuw voor ons. Er zijn nu eenmaal dingen die ik niet merk/zie/meemaak, omdat ik bepaalde demografische kenmerken heb. En het is belangrijk voor anderen dat ik die blinde vlekken door ga hebben, en vooral in eerste instantie leer over het feit dat ik blinde vlekken heb. En dat het territorium waarin ik blinde vlekken heb er een is die aangeeft dat ik goed moet luisteren. En te begrijpen dat boosheid erbij hoort, en nogal een normaal menselijke reactie is. Meer leren over de situaties van anderen, zij het op groepsniveau, helpen me in te leven, en zorgen daarmee voor meer solidariteit, en groter begrip van boosheid.

Ik ben het eens dat een boze discourse, hoewel retebegrijpelijk, niet optimaal is. Wat ik vaak mis in die boze discussie is dat er

dieper in de ziel wordt gekeken van een mens, de intenties, beyond de meningen. Ook van “de oppressor”, of de privileged. We (witte geprivilegieerde witte mensen) moeten bewust worden in een situatie waarin we collectief schuld dragen, maar individueel niet quite so per se. En dat is raar, voor een individualistisch mens beschuldigd in de context van een individualistische cultuur, door andere mensen die misschien ook wel een tikkie individualistischer zijn ingesteld dan ze zouden willen.

Wat ik zou willen, is dat we beyond de schuldvraag gaan, en doorstromen naar de stappen van erkenning. En daar moeten we voor luisteren. En de boosheid doorkluwen. En ja, ook corrigeren; het hoort een gesprek te zijn. En soms zijn er te weinig brillen op in het discourse, die het verhaal completer zouden maken. Ik denk dan ook wel eens dat het wel eens ver doorslaat, en het doel te veel middelen heiligt. Dat is wat boosheid doet. Helaas, ook in de wetenschap, zo blijkt (wat natuurlijk een vicieuze cirkel is, ook nog).

In dezelfde lijn, ik denk ook dat het perceived social justice is. Ook een psychologische bril dragend, maak ik soms ook wel eens een vergelijking met een laag zelfvertrouwen hebben en mensen horen lachen: dan kan je denken, “ze lachen me vast uit.” Je interpreteert je ervaringen vanuit het frame waarin je denkt. Het gevoel raciaal benadeeld te worden in het algemeen kán ook een frame worden waardoor je individuele zaken interpreteert. Maar ik, als wit mens dat hier geen onderzoek naar heeft gedaan, zou geen claims durven maken over wanneer het echt zo is en wanneer niet. Het is fijn om te kunnen checken hoe het zit, daar controle over te hebben, maar dat kan ik niet. Ik moet simpelweg accepteren dat ik dat niet weet. In die onwetendheid voel ik dat het beste uitgangspunt wat ik kan hebben is hun ervaringen serieus nemen, zoals een mens doet bij een ander mens, en zeker gezien het

ook duidelijk is dat er wel degelijk echte zaken gaande zijn. Wat ik wel zou willen, is dat de brillen wat meervoudiger werden, zodat we de issues in volle complexiteit aan kunnen gaan, en niet simplificeren om een richting te geven aan de boosheid.

Wat betreft MLK, ik snap compleet waar je vandaan komt, en ik vind het een mooie plek. Ik denk wel dat positionaliteit belangrijk is (je bewust zijn dat er perspectieven zijn die je hoogstwaarschijnlijk niet meemaakt vanuit je demografische kenmerken). Die positionaliteit beïnvloedt wat je ziet, en dan snap ik het ook dat sommige verhalen uit sommige monden meer waard zijn dan die van een ander, gezien dat puur te maken heeft met ervaring-gebaseerde geïnformeerdeheid. Die color-of-skin is helaas nog altijd geassocieerd met de mate van ervaring-gebaseerde geïnformeerdeheid als het om raciale issues gaat. En het is belangrijk dat te erkennen.

Het erkennen zorgt er juist voor dat je ze niet judged op basis van color-of-skin: je erkent dat ze een uniek menselijk perspectief hebben, en dat er iets te leren valt. En dat als je je in hun situatie, ervaringswereld, en eventueel cultuur verplaatst, jij je kan voorstellen hetzelfde te voelen.

Tot slot over de transgender rechten en de rechten van vrouwen. Mijn mening is dat ik transgender heel heel erg gun dat ze zonder issues naar de wc kunnen. Zoiets basaal, en zo belangrijk om je daar niet bedreigd of miskend in te voelen, gezien het te maken heeft met je mobiliteit in de wereld. Wherever you go, you probably gotta pee at some point. Het percentage psychische klachten van transgenders is enorm, en heeft vooral te maken met hoe de maatschappij ze ziet en behandelt. Dat internaliseert een mens ook. Tegelijk zie ik het issue dat er dan mannen met slechte intenties misschien de wc in zouden gaan en zich ervan af kunnen maken

met “ik ben transgender”. Of dat je je in eenzame plekken in je eentje op een genderneutrale wc als vrouw niet veilig voelt, en schrikt als er een man binnenkomt. Ik weet geen oplossing, en kan de balans niet afwegen. Ik snap persoonlijk ook niet zo goed hoe anderen dat wel kunnen doen.

Sorry voor het lange lange verhaal, en neem vooral je tijd. Ik vind het echt echt supertof dat je de tijd hebt genomen met me in gesprek te gaan hierover. En waardeer de nuancerende blik van je rechtse perspectief heel erg; ik heb een vriendin van wie ik altijd reteveel leer, maar tegelijk soms zaken ervaar die je noemde die me tegen de borst stuiten de laatste tijd; een simplistisch zwart-wit wereldbeeld, en de religieuze overtuigingsdrang waarbij een andermans ongeïnformeerde perspectief te pijnlijk is om te verwelkomen, waardoor gelijkwaardig gesprek uitblijft. Of een kritisch perspectief dat de boosheid (slechts een tikkie!) minder terecht maakt, wat te moeilijk is om te verwelkomen waardoor nuancering uitblijft. Ik ben geloof ik hartstikke links, maar voel ook de moeilijkheden in het discourse. Je hebt die i.i.g. meer stem gegeven :).

11 juli 2021

[The Grievance Studies Affair; One Funeral at a Time: A Reply to Pluckrose, Lindsay, and Boghossian - Geoff G. Cole, 2021 \(sagepub.com\)](https://www.sagepub.com)

Ik heb nog een beetje dieper in de grievance study hoax ding gekeken. Ik vind het maar ingewikkeld :).

Ik vond dit artikel wat ik wel een goed punt vind maken: dat de auteurs meer opinie-papers hebben geschreven dan papers met true/false statements, en dat wanneer het “absurd” is, niet goed is uitgediept/verwerkt

in de dataverzameling. Dat er sprake is van een bias die het veld domineert zou ik zo geloven, maar ik geloof niet dat ik overtuigd ben dat deze auteurs hier een goed experiment voor hebben opgezet met hun hoax.

[project-summary-and-fact-sheet.pdf](#)
([typepad.com](#))

Ik heb wel ook een “factsheet” gevonden met een overzicht van alle uitgebrachte artikelen. Ik vind sommige ideeën inderdaad out there, sommige met een vorm van potentie: wanneer iets té absurd is is onduidelijk; het is lastig te bepalen wanneer het voornamelijk opiniepapers zijn. Behalve bij nummer 8 (verder heb ik niet gelezen tbh), daar komt de engheid van vooroordelen wel écht goed naar voren. Dat geprivilegieerde witte kinderen stil moeten zitten en soms zelfs met ketenen aan de grond moeten worden gezet om ze te leren hoe dat is, en vooral ondergeprivilegieerde kinderen aandacht moeten krijgen. En dat er tot absurde dingen wordt gekomen, weerstand uitleggend als uiting van white fragility. Doodeng.

Overigens vond ik nummer 5 ook wel interessant, wijst mogelijk op iets belangrijks. Ik zou toegang willen tot alle hele artikelen though om bij de meesten nou echt te begrijpen hoe zaken zijn uitgelegd.

Ik vind het punt dat onder de aandacht wordt gebracht goed, maar de methodiek kan wel beter, denk ik. Heb er natuurlijk maar eventjes wat aandacht aan geschonken, maar op basis van mijn kleine zoektocht is dat wat ik vind hihi.

12 juli 2021

Hé! FF een snelle reactie. Allereerst respect

voor de effort die je er in hebt gestoken!

([The Grievance Studies Affair; One Funeral at a Time: A Reply to Pluckrose, Lindsay, and Boghossian - Geoff G. Cole, 2021 \(sagepub.com\)](#))

Heb hier summary and conclusion van gelezen. Eerlijk gezegd vraag ik me af hoe problematisch het is. Ja, ze hadden het beter kunnen doen wat betreft het uitdiepen van begrippen als “absurd” (en ook wel andere dingen), maar volgens mij is het toch wel duidelijk dat een aantal papers die geaccepteerd én geprezen werden, toch wel aardig beyond reasonable waren wat betreft methodologie, argumentatie, conclusies en aanbevelingen.

([project-summary-and-fact-sheet.pdf \(typepad.com\)](#))

Nice! Heb even de beschrijving van de eerste vijf studies gelezen. Allereerst: op Wikipedia staat er ook het e.e.a. over dit project en één van de kritieken is dat ze gefaald hebben goede controlgroepen mee te nemen. Ze hadden bijv. ook artikelen kunnen insturen die gewoon een lans braken voor een zinnige kijk op race, gender, fat etc., en dan zowel papers met goede als ook met gestoorde argumentatie. Jammer dat ze dat niet gedaan hebben, maar als je bij die eerste 5 dus naar het genoemde purpose kijkt, kan je er volgens mij niet aan ontkomen dat ze daar wel in geslaagd zijn.

Hoop nog steeds een keer terug te komen op de rest 😊

Ff een tip: mocht je nog een keer een tussenjaar nemen, stel jezelf deadlines. Anders neem je veel te veel hooi op je vork en schuif je van alles vooruit 😊

24 juli 2021

Niet om je vakantie te storen, maar kwam dit tegen en het is wel passend bij onze eerdere discussie (waar ik nog op terug moet komen):

[Neil Shenvi op Twitter: "I occasionally see disputes about the "proper" definition of the term "woke." Here's a peer-reviewed paper from the International Journal of Multicultural Education written by "three 'womxn' of color" articulating their definition of "woke." https://t.co/OP6w8fBqNF" / Twitter](https://t.co/OP6w8fBqNF)

Geeft een definitie van woke in een peer-reviewed paper.

Zoals iemand er treffend op reageert: RIP, credibility of "peer reviewed"

"Acknowledging oppression that exists in (...) experiences" komt wel aardig overeen met mijn punt van "perceived injustice", nietwaar?

Interessant genoeg zou je het ook om kunnen draaien: veel witte mensen voelen zich vandaag de dag oppressed omdat ze constrand worden weggezet als oppressor. Maar waarom tellen hun ervaringen dan niet? Easy: als oppressor hebben zij zo'n recht niet, zijn ze biased, enkel er op uit hun overheersing te behouden en blablabla.

Er is een enorm academisch vakgebied dat vrijwel niets meer met wetenschappelijke theorievorming van doen heeft. Het is vooral een ideologie die wordt gepusht met (political and academic) power. Over deconstructing power systems gesproken 🙄

Neil Shenvi, die beste twitteraar, heeft om een of andere reden heel veel tijd om keiveel boeken en artikelen die uit de CRT hoek komen te lezen en te reviewen. Post dan vaak pics van bladzijden (met markeringen) zodat je rechtstreeks voor jezelf kan lezen wat er zoal beweerd wordt. Dat is gewoon kei scary. Heb ff snel wat van de afgelopen dagen gelezen en dan zie je dingen zoals dit:

[Neil Shenvi op Twitter: "“Silent racism... is a ‘cultural phenomenon.’ ... all white people are not affected in the same way, yet all white people are ‘infected.’ White supremacy, according to Trepagnier, ‘inhabits the minds of all white people.’” - Applebaum, Being White Being Good, p.10 https://t.co/CNLZanou2S" / Twitter](https://t.co/CNLZanou2S)

Of dit:

[Neil Shenvi op Twitter: "“A critical eye might also be skeptical of the notion that white persons denied job opportunities or refused seats in incoming classes are ‘innocent’ ... What white person is ‘innocent,’ if innocence is defined as the absence of advantage at the expense of others?” - Bridges, p.356 https://t.co/kwuFB4mTC3" / Twitter](https://t.co/kwuFB4mTC3)

28 juli 2021

OK, eindelijk terug naar onze originele discussie in deze chat.

Moet je een specifieke bril ophebben? Ik zou eerder zeggen: probeer zo open en unbiased mogelijk te zijn, en dus bereid onder ogen te zien dat welke factoren dan ook (zoals racisme of systemic oppression) invloed zouden kunnen hebben op...whatever. Maar misschien is dat precies wat jij bedoelt maar wat anders verwoord.

Beseffen dat je als mens van een zekere demografische samenstelling (is dat een term?) op bepaalde terreinen blinde vlekken hebt en dan daar extra goed moet gaan luisteren? Zeker, helemaal mee eens. Intellectueel dan, gevoelsmatig voel ik wel een zekere weerstand. Ik denk niet eens zozeer omdat ik bang ben om als onderdrukker uit de bus te komen, maar vooral omdat ik denk "het wel te weten" en het open staan voor belichting van blinde vlekken moeite oplevert om je vertrouwde wereldbeeld (en zelfbeeld) aan te passen.

Begrijpen dat boosheid erbij hoort... tja. Vind het een beetje moeilijk te beoordelen wat ik hiermee aan moet. Als zo'n (supposedly) onderdrukte groep gelijk heeft en enorm geleden heeft, dan is boosheid niet zo vreemd. Maar dat is nou juist vaak het punt van discussie: is er echt sprake van onderdrukking en dergelijke zoals beweerd wordt? Of is het slechts perceived? Allereerst is het heel belangrijk helder te hebben dat "lived experiences" e.d. niet automatisch gezag hebben, en dat zo denken je niet per se een bigot en oppressor maakt.

Ten tweede: in mijn indruk is veel boosheid die er in het discourse gebracht wordt het gevolg van een ideologische positie, en niet zozeer vanwege lijden dat men zelf heeft doorgemaakt. Oftewel: een gevolg van het opkomen tegen vermeend onrecht. Een heel goed voorbeeld is dit filmpje:

[McMaster U. MELTDOWN \(with Subtitles\) - SJW insanity vs Jordan Peterson's monk-like calm - YouTube](#)

Kijk eens de eerste paar minuten. Maar 09:00 en 13:00-14:00 moet je ook echt kijken.

Ik hoop dat we het er over eens kunnen zijn dat voor die laatste vorm van boosheid geen plaats is in het discourse.

Collectief schuld dragen... ook weer zoiets waarvan ik niet weet wat ik ermee aan moet en waar veel haken en ogen aan zitten. Misschien handig om dus te vragen: wat bedoel jij ermee?

Ik denk dat je kan zeggen dat een instantie zoals de Nederlandse overheid die 300 jaar geleden vreselijke dingen deed/toestond en die nu nog bestaat, in zekere mate verantwoordelijk gehouden kan worden. (In hoeverre? Geen idee.) En dat wij als Nederlanders misschien ook wel een schuld dragen (wederom geen idee in hoeverre). Maar ben ik/zijn witte mensen in het algemeen schuldig omdat witte mensen vandaag of in het verleden mensen met een andere huidskleur hebben onderdrukt? En als dat zo is, waarom zou ik/zouden wij meer schuldig zijn dan iemand anders? Elke "huidskleur" heeft immers in de loop der geschiedenis vreselijke uitgevreten, al dan niet naar andere huidskleuren toe, en dat gaat door tot vandaag de dag.

En moet je de dingen wel in de zin van huidskleur zien? De slavernij was in grote mate iets van wit vs. zwart, maar Ghanezen hebben ook een behoorlijke rol gespeeld in de slavenhandel, las ik een tijdje terug. Wil je die dan ook collectief verantwoordelijk houden voor onderdrukking van zwarten?

Wat je zegt over erkenning, luisteren, corrigeren en het gesprek voeren: me eens. Om tot gerechtigheid te komen moet men allereerst de waarheid helder hebben. En als groepen, hetzij links of rechts, dat gesprek niet willen, dan mag je je afvragen in hoeverre ze echt geïnteresseerd zijn in waarheid en gerechtigheid, of dat het hun meer gaat om macht.

(Een kanttekening hierbij: moeten we altijd het gesprek voeren? Ik ben enigszins sympathiek naar het argument dat we over nazisme geen publiekelijk gesprek moeten

voeren, omdat dat nazi's teveel legitimiteit en podium geeft. En SJW figuren passen dezelfde redenatie toe op mensen met mijn standpunten, wat ik natuurlijk belachelijk vind. Zijn er clear-cut criteria om de lijn te trekken? Mogelijk. Ik denk dat i.i.g. het oproepen tot discriminatie en geweld not done is, en dat doen wij niet. Al proberen sommige SJW figuren ons wel zo te framen en als nazi weg te zetten. Interessant genoeg maken ze daarbij gebruik van nazi praktijken: anderen demoniseren om discriminatie en soms zelfs geweld te rechtvaardigen.)

Wat je in de alinea daarna zegt over perceived social justice in individuele zaken, maar geen claims maken omdat wij niet weten hoe het zit en daarom vooral de ervaringen van de ander serieus nemen: mee eens. Of althans, i.i.g. de ander als persoon serieus nemen. Luisteren, het gesprek voeren, de zaken onder ogen zien en zo nodig corrigeren of gecorrigeerd worden.

Dan over die MLK quote en positionaliteit: ik ben dat op zich met je eens, als ik je i.i.g. goed begrijp. Om even te checken: als ik een claim maak over discriminatie naar hindoes (of zwarten of eskimo's), in de Nederlandse samenleving, heeft dat minder waarde dan dat een Nederlandse hindoe (of zwarte of eskimo) dat doet. Correct? Daar ben ik het mee eens, maar dat gaat er natuurlijk wel vanuit dat onze religie/ethniciteit het enige verschil tussen ons is. Als ik met goede data en argumenten aankom en die hindoe/zwarte/eskimo alleen maar met zijn ervaringen/interpretaties van ervaringen, zal iemand die door een woke bril kijkt toch alleen maar belang hechten aan het perspectief van de supposedly oppressed hindoe/zwarte/eksimo/whatever en al het andere terzijde schuiven.

Tenzij, natuurlijk, het onderdrukte individu een verhaal vertelt dat niet in het woke

narrative past. Dan is hij/zij juist extra slachtoffer van onderdrukking, een uncle Tom, of een Oreo, enz.

Maar goed, laten we het vooral gewoon bij MLK's quote houden 😊

Transgenderrechten en vrouwenrechten: veel kanten om dit probleem te bekijken.

Allereerst: als je je iemand van het andere geslacht voelt maar geen serieuze genetische of chromosomale afwijkingen hebt, zit het probleem tussen de oren, niet tussen de benen. Ik hoop dat we die open deur i.i.g. nog mogen benoemen. Vervolgens kan je dan zeggen: OK, maar misschien is het toch beter het lichaam aan te passen aan het gevoel dan andersom. Daar zou je een argument voor kunnen maken, maar dan moet je vanuit rechtvaardigheidsoogpunt toch echt wel bepaalde grenzen stellen aan het leven naar het "nieuwe geslacht" in maatschappelijke context. Het is gewoon kei onrechtvaardig dat vrouwen die lang ergens voor getraind hebben worden verslagen door een biologische man (of zelfs niet eens aan de competitie mogen deelnemen) omdat hij "true is to his self" and "lives his truth". Fijn voor hem, maar dan hoeven zijn gevoelens nog niet aan anderen te worden opgelegd.

Als christen/als individu ben ik geneigd nog "beperkender" te denken. Voor de duidelijkheid: ook transgenders zijn geschapen naar het beeld van God en verdienen daarom ons respect en onze compassie. Maar dat is wat anders dan hen te bevestigen in hun ideeën. De gevoelens zullen zich aan moeten passen naar de realiteit, niet andersom. Zoals iemand zei: "if perception is substituted for reality, there is no end to the social madness that follows."

Er zijn mensen die denken dat ze een papegaai zijn, of iemand die van man vrouw werd en toen een draak. Moeten we dat accepteren en toejuichen? Je kan dat afdoen als extreme en gestoorde gevallen, maar is dat niet

discriminerend? Wie ben jij, wie ben ik om te zeggen dat hun perceptie en worstelingen niet net zo sterk en zwaar zijn als die van gewone transgenders?

En natuurlijk kunnen die worstelingen enorm zijn.

Maar goed, mijn punt was dus dat wokeism vrouwenrechten inperkt in naam van transgenderrechten. En daar sta ik nog achter. Nog even die wc's: ik denk niet dat we de natuurlijke situatie moeten veranderen en de (perceived) veiligheid van vrouwen moeten inperken om de gevoelens van mannen niet te kwetsen, terwijl die laatste gevoelens niet overeenkomen met de realiteit.

Maar misschien dat genderneutrale toiletten met genoeg privacy een beetje zouden kunnen helpen...

Hoe dan ook: die mensen hebben liefde nodig, en love does not equal affirmation.

(Ik realiseer me dat ik niet super liefdevol klink, maar dat is omdat we hier een maatschappelijke en feitelijke discussie voeren. Dan bijt ik me nogal eens vast in de argumenten en vergeet soms de menselijke noot.)

Ten slotte: dat ik de tijd neem voor gesprek. Ik vind het gewoon erg belangrijk om over deze dingen het gesprek te voeren en waardeer dus ook jouw tijd en houding heel erg! :)

Misschien needless to say, maar neem je tijd

Wordt misschien vervolgd